

IN MEMORIAM

Profesor univ. DHC Aurel Encuțescu (1924-2010) DHC Univ. Professor Aurel Encuțescu (1924-2010)

A plecat dintre noi într-o zi de vară, pe 21 iulie, un intelectual de elită, un dascăl autentic, un reprezentant recunoscut și apreciat al comunității academice din domeniul educației fizice și sportului românesc, un „dascăl” care a contribuit la progresul domeniului său de activitate, un model pentru toți cei care l-au cunoscut.

S-a născut la Turnu Severin, în primăvara lui 1924, pe 30 martie. A urmat Școala Primară de băieți nr. 3, în orașul natal și cursurile liceului „Traian” și ale Liceul Militar „Dimitrie Alexandru Sturdza” din Craiova. În 1940 îmbracă frumoasa uniformă a liceului militar „Mihai Viteazul” din Timișoara, absolvindu-l în 1944. În toată această perioadă practică baschetul, handbalul și atletismul la Sportul Studențesc, Sport Club 44.

Carierea profesională și-a început-o în anii 1949-1950, când urmează cursurile pentru îndrumarea și perfecționarea cadrelor didactice din domeniul educației fizice și sportului și este numit profesor de educație fizică la Școala medie mixtă nr. 2 din Turnu Severin, apoi la Liceul Pedagogic din Predeal. Urmează perioada clujeană, la Școala profesională CFR; din 1955 devine secretar al Clubului Sportiv „Știința”. În 1957 absolvă cursurile ICF București, pentru ca în 1958 să îl găsim în funcția de secretar al prestigiosului club „Dinamo” București. În 1963 devine șeful Comisiei învățământ și pregătirea cadrelor din cadrul UNCFȘ, după care activitatea sa va fi legată de Oradea, între 1965-1984, când se pensionează.

Urmează colaborări cu Școala Națională de Antrenori, cu Universitatea din New Jersey, Institutul național de gimnastică medicală, recuperare și reabilitare din Milano ș.a.

În întreaga sa carieră, profesorul Aurel Encuțescu a militat pentru fundamentarea științifică a metodicii educației fizice și sportului, fie în calitate de dascăl sau cercetător, fie ca și conducător de instituție.

Meseria și-a făcut-o cu multă pasiune și dragoste pentru profesie. Mărturie stau înfăptuirile pe care le-a lăsat în urmă, de la contribuția adusă în formarea de-a lungul a zecilor de ani de cadre valoroase, până la realizările ca manager. Amintim Universitatea de educație fizică și sport din Oradea, a cărei istorie a fost marcată hotărâtor, între 1965-1984, prin activitatea ca și cadru didactic, mai apoi ca șef de catedră, decan și președinte de club. Pe lângă sălile de: gimnastică, gimnastică ritmică, atletism, judo, haltere, culturism, poligon de tir, a fost creată o bază complexă, în aer liber, pe o suprafață de 4700 mp cu teren de fotbal, pistă de atletism, terenuri pentru handbal, volei, baschet și tenis de câmp. Pentru sporturile de iarnă, la Stâna de Vale s-a construit cabana „Gaudeamus” și o pârtie de schi. O contribuție importantă a avut-o și la înființarea și desfășurarea activității Universității „Gh. Anghel” din Drobeta-Turnu Severin, cât și a Universității Creștine „Dimitrie Cantemir” din Cluj-Napoca, unde se înființează și Facultatea de management în sport.

Preocuparea deosebită pentru latura didactică și științifică se oglindește în multitudinea îndrumărilor și cursurilor universitare, a regulamentelor, programelor, cărților, lucrărilor științifice publicate.

Datorită calităților sale organizatorice, a pregătirii profesionale, cât și a rezultatelor obținute, a ocupat numeroase funcții de conducere, la nivel preuniversitar și

învățământul superior, în structurile sportive, cât și în comisiile pe ramură de sport.

Ca o recunoaștere internațională a activității desfășurate, prof. Encușescu a fost cooptat ca membru al unor prestigioase foruri și organizații interne și internaționale: membru fondator al Academiei Olimpice Române, membru fondator al Societății Europene de biomecanică, membru al Federației Internaționale de educație fizică și sport, al Uniunii Europene de kinesiologie, al Federației Europene de management în sport etc.

Tot ca o recunoaștere a realizărilor notabile din întreaga sa activitate, a fost distins cu numeroase diplome și

medalii, dintre care amintim: Diploma de excelență (MTS), Medalia Muncii, Diploma de onoare a CNEFS, Merite sportive ș.a.

În 1998 Senatul Universității din Oradea îi conferă titlul de Doctor Honoris Causa, fapt care l-a bucurat și onorat.

Și totuși, pentru el, cea mai mare mândrie și bucurie a fost că toate generațiile de studenți care i-au trecut prin mână i-au „acordat” titlul de „PAPA”.

*Dana Encușescu
Mihaela Ganciu*